

Dilluns 2

Intuïcions: Les meves arrels

Quan som joves volem sortir de casa, explorar altres mons. Potser hi ha alguna cosa dels nostres pares que no ens agrada i no acabem d'acceptar. Però no podem desplegar la nostra vida saludablement si no honrem a aquells que ens la van donar, amb les seves ferides i amb les seves qualitats. No jutgem moralment als nostres pares, sinó que prenem la vida que ens van donar i respectant-los és com podem fer-la avançar. Els nostres avis també formen part de les nostres arrels. Gent que ha viscut molt. Gent que ha après de la seva pròpia experiència. Gent que, en els seus fracassos, encerts, amors, solituds, trobades, anhels... van transparentant saviesa. Pot ser que els tinguem encara entre nosaltres o no, però el seu llegat roman.

Precisament avui, els cristians recordem a les persones que ja no es troben entre nosaltres. Aquest dia, has de dedicar-lo a la memòria dels teus familiars difunts, però no amb tristesa sinó amb alegria. És una excel·lent data per recordar el teu llegat familiar, conèixer els teus orígens, conèixer quines coses han fet els teus avantpassats i com pots honrar pel simple fet d'estar viu. La manera més moderna de celebrar aquest dia és pujar una foto al teu perfil social d'aquell familiar que ja no es trobi en el món dels vius, però que encara recordes i estimes com si seguís aquí. T'animo a fer-ho.

"Un arbre separat de les arrels no creix, no dona flors ni fruits. Per això és important la unió i la connexió amb les vostres arrels". Papa Francesc

PREGARock La sortida. Sense sal & Miki Núñez

<https://youtu.be/A1uoNAponzo>

Que jo ja sé que em vas explicar
que ens han volgut canviar mentre ens anem fent grans
però seguim caminant seguint les nostres passes

Que jo ja sé que els dilluns amargs
són els nous dissabtes si ets al meu costat,
Vull saber com ho fas, per no ser com els altres

Els secrets que ens hem guardat
entre nits improvisant
que per molt que diguin no podran canviar

Digue'm tu què és el que vols
Abans que acabi el dia saltem-nos la sortida
Canviem-ho tot

I tu em diràs que no és important
però els dies passen i volant, passem els anys
vull ballar com abans de pensar com ballava

No fem d'avui una nit normal
i si pregunten digues que ja ho entendran
no deixem per demà el que puguem fer ara

Dimarts 3

LA SORTIDA

Hi ha moltes coses que poden canviar, a millor, en la pròpia vida i en altres vides. Hi ha molt de bo per construir. Però també és cert que hi ha coses que no podem forçar: sentiments, encerts, errors, situacions que ens desborden, rebutjos, capacitats... A vegades el millor que un pot fer és dir-se a si mateix: "Vinga! Espavila't! Accepta el que hi ha!". Aleshores deixes d'intentar envestir un mur que només et produeix mal de cap. I potser llavors estàs, finalment, preparat per sortir i tirar endavant.

Fes-nos, Senyor, experts en desfer nusos i trencar cadenes, obrir solcs i escampar llavors, i mantenir viva l'esperança.

Dimecres 4

Dóna'm força, tenacitat a cada pas per caminar amb tu. Jo busco ara un camí, Senyor. Tu, que ets camí, dóna llum verda a la meva vida, doncs Tu em crides a obrir camí

A contrallum: La cruïlla

Amplia la imatge i reflexiona sobre ella. M'interpel·la? Què té a veure amb mi?

https://1.bp.blogspot.com/-2QGc6e3E3jc/X2E5VRbRdGI/AAAAAAAAAHZy/-ABl23Obh38Ysb9yV3-1uUjwVVDX3A-nACLcBGAsYHQ/s800/4948047786_9f69260591_c.jpg

La nostra vida és una immensa cruïlla. Tots haurem de prendre les nostres decisions. Alguns encertarem i altres ens equivocarem. En el més essencial i en la quotidianitat. En les petites i grans decisions que ens porten a ser qui som. Perquè constantment estem triant camins, com utilitzar el temps, quines paraules dir i quines callar, a qui donar via lliure a la vida o no. Per això, tant de bo triem la vida.

Dijous 5

Servir: La pregunta de sempre, "Com va tot?"

Avui empatitzo amb els vostres pares i us llanço la típica pregunta que us solen fer quan arribeu a casa, després de l'escola: "Com va tot?".

Fa 15 dies us vam proposar el "Projecte Suport" com una manera senzilla de servei dins del vostre grup classe i ens agradaria saber com va. Potser encara no us heu llançat a fer-ho o no ho heu parlat com a grup. No voldreu que us ho preparin, oi? Perquè això no va d'encàrrecs de profes, això va de vosaltres i el vostre creixement com a persones. Per a aquells que es van apuntar el primer dia a aquesta iniciativa, agràim-nos en grup com ens hem ajudat. I per als que no, endavant, som a temps. Tenim tot un curs per recórrer.

Hem de mantenir en les nostres vides les coses, activitats, persones, que ens ajuden a créixer, a donar-nos, a lluitar pels més necessitats i a generar vida. De la mateixa manera hem de prescindir de tot el que va en la línia contrària i afegir les que siguin necessàries per seguir creixent en aquesta aposta pel proïsme.

Divendres 6

Enfocar: Cap a la felicitat, per on?

Totes les persones portem en el més profund del nostre ésser una fam insaciable de felicitat. No obstant això, quan se'ns pregunta què és la felicitat i com trobar-la, no sabem donar una resposta massa clara. La felicitat és sempre una cosa que ens falta. Una cosa que encara no poseïm plenament. Als cristians se'ns ha oblidat massa que l'Evangeli és una crida a la felicitat. I que ser cristià és sentir-se cridat a ser feliç i a descobrir des de Jesús el camí veritable de la felicitat.

Perquè no tots els camins condueixen cap a la felicitat. I aquí és on, precisament, ens trobem amb el repte de Jesús de Natzaret. La veritable felicitat s'aconsegueix per camins completament diferents als que ens ofereix la societat actual.

Segons Jesús, és millor donar que rebre, és millor servir que dominar, compartir que acaparar, perdonar que venjar-se, crear vida que explotar. I en el fons, quan un tracta d'escoltar sincerament el millor que hi ha en el més profund del seu ésser, intueix que Jesús té raó. I des de molt endins, sent necessitat de cridar també avui les benaurances (Lluc 6, 20-23) i les malediccions que Jesús va cridar.

Tots tenim formes de viure o de pensar que rebem de la nostra família o ambient i que poden ser ben vistes, fins i tot aplaudides, però... poden no ser les de Jesús. Compte!. No és qüestió de perfeccionisme, és qüestió d'amor: el d'un cor apassionat per viure com Jesús va viure.

<http://www.pjvsscc.com/>

